

κατοίκους, ἐπιβεβαιούσα τὸ γνήσιον καὶ αὐτόγνητον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀμοργῷ, τὴν 19 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Γαβρᾶ, Ι. Θεολογότης, Γ. Λαοβέτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην dela Revolution de 1830.

Παρίσις, 6 Νοεμβρίου 1831.

Κύριε,

Κατεχώρητας εἰς τὴν Ἐφημερίδα σου ἐπιστολήν τινα τοῦ Κ. Ἀργυροπούλου, τὴν ὁποίαν ἄλλο τε δὲν εἶδον. Νέοι τιτὲς Ἕλληνες ἔγραψαν ἐπίσης εἰς διαφόρους Ἐφημερίδας κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν εἶχον διευθύνει εἰς τὸν Μονίτῳρα περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Κόμητος Καποδίστρια.

Ἡ λίπη μου διὰ τὸν μέγαν τοῦτον καὶ ἐνάρετον πολίτην εἶναι μεγίστη ἀλλ' αὖτὴ μὲ ὑποχρεοῖ καὶ πάλιν νὰ μὴ ἀποσιωπήσω εἰς τὰ ἐκ νέου κατ' αὐτοῦ ἀχαρίστως καὶ μὲ πικρίαν συκοφαντίας.

Τὸ ἀδιάφορον καὶ ἐπιεικὲς σας, Κύριε, μὲ ἐπελπίζει διὰ τὴν ταχεῖαν καταχώρησιν τῆς ἀπαντήσεώς μου, καὶ δὲλῶ μακαρίσει ἑμαυτὴν, ἂν ἡ λεπτομερὴς μου ἔκθεσι φελκύσῃ τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος προσοχὴν τὴν διὰ τοσοῦτον ἀποσιωπηθεῖσαν.

Ἐγγλημα τὸ ὁποῖον ἄτομα τινὰ ἔπραξαν, δὲν πρέπει νὰ προταφθῇ εἰς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Χρεωστεῖται εἰς τοῦτο μάλιστα ὅλη τῆς Εὐρώπης ἡ εὐμηνία, καὶ ἡ τὴν ὁποίαν ἔσπευον ὁ Κυβερνήτης τοῦ εἰλικρινῆς ἀγάπῃ. Ἡ ἔλπίς μου εἰς τὴν σκιάν τοῦ φίλου μου εὐχαρίστησις εἶναι αἱ ὑπερ τοῦ ἔθνους του συ-ἐργεαί μου διότι ἡ τῆς πατρίδος του εὐδαιμονία ἢ οὐ τὸ μόνον του ἀντικείμενον. Ἰδοὺ γὰρ ποῦ μὲ ἔγραφε.

« Πᾶν ὅ,τι εἶχα, τὸ προσέφερον εἰς τὴν γῆν ταύτην, θέλω προσέτι καὶ τὴν εἰς Κέρκυραν περιουσίαν μου πωλῇ, σὺ αἱ ἄπειροι ἐνασχολήσεις μου μ' ἀφ' ἑρταὶ τὴν ὑγίαν, καὶ μοι ταῦτα περιχαρῶς θέλω ἀποδώσει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἰδίαν μου ζῶν. »

Ὁ δυστυχὴς πολλὰ καλὰ προεῖπε τὴν ἀλήθειαν!!!

Εἰ τινα τῶν ἐπιστολῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀποκρίνομαι, τολμοῦν νὰ εἰπουν « καὶ τί ἔκαμεν ὁ Κυβερνήτης μετὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὴν Ἑλλάδα; » Ἀς μᾶς δεῖξῃ ὁ Κ. Ἐὐ ἀρδίας πράξεις, ἡμεῖς σχεδὸν οὐδεμίαν γνωρίζομεν νὰ τοι τιμᾷ. »

Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μου.

Εἰς τὸ ἐγγυχρόνιον τῆς Κυβερνήτεώς του διάστημα ἐτῶν μέσῳ ἀπείρων δυσκολιῶν ἐσύστησε πανταχοῦ πληθὺς Ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχολείων. Ἐκατὸν δεκατέσσαρα ἐκ τούτων ἔχει μόνον ἡ Πελοπόννησος, εἰς τὸ Νεώσλιον εὐρίσκειται καὶ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὸν Πόρο

τὸ Κοινόν. Ἡ Ἀίγινα περιέχει ὡς πρὸς πολυεθνή γυναικεία. Φαίνεται ἐκεῖ οἰκιδόμημα ἐμπεριέχον ἐπέκεινα τῶν 500 ὀρθῶν νεῶν, καὶ περιπλέον δύο Κεντρικὰ σχολεῖα τὸ ἐν τῇ Ἀλληλοδιδασκτικῇ τὸ δὲ τῇ Ἑλληνικῇ Γλώσσῃ, Φιλολογίας, τῶν Στοιχείων τῆς Μαθηματικῆς, τῆς Ἱστογραφίας, τῆς Μουσικῆς κτλ. Εἰς Τυπογραφείαν Ἑλληνικὴν καθ' ὅλα πλήρη, πλησίον τοῦ Σχολείου τούτου ἐκδίδονται τὰ ἀναγκασιότατα εἰς τὴν διδασκαλίαν βιβλία. Εἰς ταύτην μόνον τὴν μικρὰν Νῆσον ἐπέκεινα τῶν 1500 μαθητῶν εὐρίσκονται, ἐκπαιδευομένων εἰς τὰς διαφόρους ῥηθείας γνώσεις. Ἐσύστησε περὶ πλέον ὁ Κυβερνήτης καὶ βιβλιοθήκην ἐκ τῶν δώρων τῶν δώρων του. Ὑπάρχει καὶ Σχολεῖον τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ἓνα Μουσεῖον, ὅπου εἶναι συνηγμέναι αἱ εὐθετεῖσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρχαιοτήτες, αἱ ὁποῖαι ἀπαριθμοῦνται εἰς ἐπέκεινα τῶν 1500 φιαλῶν κρατήρων, καὶ λύχνων. Εἶναι εἰς τὴν Τύριθα καὶ Ἀγορὴν, ἔγινε δὲ καὶ ὁδὸς ἀμαξιτὸ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργους. Τέλος ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς Κυβερνήτεως, ἐβελτιώθησαν. Καὶ αἱ δημότιαι πρόσοδοι, αἱ τινες ἦσαν ἀσήμενοι πρὶν τῆς ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου φθάνου, ἤδη ἔω τέσσαρα μελλίονα φράγκα. Ὁ Στρατηγὸς Συνήδριος, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, εἶπεν εἰς τινα ἐξ ἑπιστολῶν ὅτι « ἡ Γεωργία, χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Κυβερνήτου, προσώδευσε τόσον εἰς τὴν Μετρησίαν, ὥστε ὁ ὁδεύων διερχόμενος ὑποθέτει ἑαυτὸν εἰς τὴν Τοσκάνην περὶ τὰς εὐκάρτους, ὅχθας τοῦ Ἄρνου. »

Ὁ Κ. Ι. Ἀργυρόπουλος εἰς τὴν ὁποίαν μ' ἔγραψεν ἐπιστολήν, ἀποδοκιμάζει τὸ ὅτι ἐγὼ περὶ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια εἶπον, δηλ. ὅτι ἦν ὁ μόνος δεσμὸς τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ ἀληθὲς ταύτης ὑποστήριγμα εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις. Ἐπαναλαμβάνω, μὲ πεποιθήτην, τὴν ἰδίαν φράσιν, καὶ τολμῶ νὰ εἰπῶ ὅτι οὐδεμία τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, θέλει μὲ ἐλέγξει ψευδόμενον. Ἐπομένως, ὁ Κύριος Ἀργυρόπουλος μίμψεται τὸν Κυβερνήτην ὡς ὑβρίζοντα τὴν Ἑλλάδα, μὲ τοὺς ὁποῦς ἐκθέτει λόγους, περὶ τῆς εκπαιδευτικῆς νεολαίας, καὶ λέγοντα, πῶς αὖτὴ μόνη εἰκὴ ἀληθὲς ἐλπίς τῆς Ἑλλάδος. Πλὴν δύναιμι νὰ ἐπιβεβαιώσω πάλιν, ὅτι ὅλοι οἱ τῶν ἀληθῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ περισσότεροι τῶν Ἑλλήνων, μετὰ τῶν ὁποῶν ἀνταπεκρίομαι, τοῦτο αὐτὸ διεξάγουσι. Ἐπιφέρουσι τὸν θαυμασμὸν καὶ ἔπαινον τὰ ἀξιωματικὰ κατερθώματα, τὰ ὁποῖα ἐλάμπρυναι τὴν γενναίαν καρδίαν καὶ πατριωτισμὸν τῶν τωρινῶν Ἑλλήνων, πλὴν ὑπερὰ ἀπὸ 300 χιλίων δουλείαν ἔχουν ἀνάγκην ἄλλης ἀνατριφῆς, διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν ἀξίως τοὺς καρπὸς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Τὲ εἶπα, καὶ τὸ ἐπαλαμβάνω, μὴ φοβούμενος νὰ ἐλεγχθῶ ἀπὸ τὸ ἀπειράκις περισσεύον μέρος τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Κυβερνήτης ἡγαπᾷ καὶ ἐτιμᾷ ὡς πατὴρ καὶ ἀγαθοὺς γὰρ τοῦ ἔθνους του ἐπιστηρίζω τοὺς λόγους μου ταύτους, εἰς πιστῆς ἀναφορὰς, καὶ ἐπιμένω, ὅτι, ὅσοι εἰς τὸ ἐνδοτερον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅχι εἰς τὰς ἡσυχίας, Τόραν, καὶ Σύραν, μόνον ἐταξείδευσαν, ὁμιλεῖν συμφάως, πῶς ὁ Κό-

ἀναμνήσεως τῶν προθεσμιῶν, ὅταν παρὰδόξως καὶ ἀνελπί-
στα ἐνθάρρυνθέντες οἱ φιλοτταρχοὶ ἀτυτολοῦς ἠρτήθησαν
τοῦ λόγου τῶν κραζόντων, ὅτι διὰ τῶν ὅπλων θέλουν κα-
τέχειν διατηροῦντες τὰς θέσεις τῶν, καὶ ὅχι ποτε νὰ ἀπελ-
θούσι. Τὰ μακρόθυμα πιστὴ τῆς Κυβερνήσεως στρατεύματα
καὶ οἱ φιλήσυχοι τοῦ Ἄργου, κἀτοιμοὶ ἤκουσαν μὲ ὀργὴν
καὶ ἀγανάκτησιν τὴν ἀναιδῆ ταύτην ὑβρίν· τότε λοιπὸν
μιασμένη ὠρίνησαν κατὰ τῶν ἀπαταιώνων, καὶ μὲ σιμάν-
τικα τῶν βλάβων ταῦς ἐδίδαζον νὰ ἔλθουν εἰς μετάνοιαν,
καὶ νὰ ἐκπληρώσουν τὰ ὑποσχεθέντα. Ἡ δὲ Σ. Κυβέρνησις
ἡ ἴδια ὡς καὶ πρότερον εἰς τὴν συμπαθειαν, ἐπέτρεψεν εἰς
τοὺς νὰ ἀπελθούσι εἰς τὰ ἴδια. Ἐλπίζει ὅμως αὕτη, ὅτι
μετὰ ὠρίμον σύσκεψιν, θέλουν γνωρίσει τὴν ἀπάτην τῶν οἱ
ἐξοικλίσαντες εἰς τοιαῦτα ὀλέθρια κινήματα, καὶ θέλουν ἐπα-
νέλθει πάλιν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἣτις εἶναι ἡ εὐχὴ τῆς πα-
τρίδος καὶ ἡ βᾶσις τῶν συμφερόντων τῶν.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Ἀρ. 4. Ἡ ΕὐΘΝΙΚὴ Τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ὁ προκαταρκτικὸς λόγος τῆς Α. Ε. τοῦ Πρεσβ. Κυ-
ρίου Α. Α. Καποδίστρια ἐχορήγησε πρὸς τὴν Συνέλευσι-
τὰς γενικὰς γνώσεις ὅσον πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἑνω-
ρικὴν καταστάσεως τοῦ Κράτους, τῶν καὶ περὶ τῶν διοι-
κητικῶν πράξεων τῆς Κυβερνητικῆς Εξουσίας.

Ἡ Συνέλευσις ἀποδεχόμενη ὁλοκλήρως ταῦτα, πρὸς
μεῖται νὰ διακοιῶται πρὸς ὑμᾶς, Κύριε, τὴν πλήρη εὐχα-
ρίστησίν τῆς καὶ πρὸς τὴν χαρακτηρίζουσαν ὑμᾶς
σύνεσιν καὶ ἐνθερμον ζήλον, διὰ τῶν ὁποίων ἐδικαιώτατε
κατ' ἑκτασὶν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ ὡς πρὸς τὴν
καταλληλότητα τῶν μέτρων, δι' ὅτων διετηρήθη ἡ ἀτάκτου
ἡ γενικὴ εὐταξία καὶ εἰρήνη τοῦ Κράτους μετὰ τὴν πικρὰν
τάτην δολοφονίαν τοῦ αἰμιήστου πατρὸς καὶ Κυβερνήτου
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀρ. 5. Ἡ ΕὐΘΝΙΚὴ Τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἡ Συνέλευσις ἀποδεχόμενη τὴν ἐκ τῆς Α. Ε. ἀρχὴν
Κυρίου Κ. Τσαβέλα, ὡς Φρουραρχὸν αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν
ὁποίαν ἔχαιρε στρατιωτικὴν ὑπολήψιν καὶ διὰ τὰ νέα δεγ-
ματα τῆς ἀγρύπνου καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶ-
ν, σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησίν τῆς πρὸς τὴν
Τ. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Τὸ δαῖγμα τοῦτο, πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Τσαβέλαν τῆς
ἐμπιστοσύνης καὶ υπολήψεως, δελεῖ βδεια χροσιήται
τὸ ἔθνος ὅλον βλεπὼν πόσον ἐπαξίως, οἱ Ἀντιπροσώποι
τοῦ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἐξέφρουσαν τὸν ὅστις ὑπερεμάχη

διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐδαιμονίαν του, νὰ βραβεύσιν.

Δὲν νομίζω μὲν ταῦτα νὰ κολακεύσωμεν, θίξις ὅπου
νὰ πράγμα αἱ ὁμοιογενεῖς. ἐκεῖ ἡ κολακεία ἄχραντὸν δὲν ἔχει.
Ὁ πολεμικὸς Τσαβέλλας ἠγωνίσθη πάντοτε ὅχι διὰ τὴν
ἰδιοτέλειαν, ἀλλὰ τὴν στερεώσιν τοῦ ἔθνους του καὶ τῆς
Κυβερνήσεώς του. Οἱ μὲν οὖν πόλεμοι ὑπῆρξαν ἀνεκαθεν
εἰς αὐτόν, καθὼς καὶ εἰς ἀρχηγούς τούτων, ἀποτρόπαια ἀντι-
κειμενά τὸ ξίφος του ἐδάφη εἰς τῶν τυράννων τὰ αἵματα
καὶ ὑδῖποτε τῶν ἀδελφῶν του· ἐδίδαξε καὶ δεξιάζει ὅτι ὁ
ἐσωτερικὸς πόλεμος ἔχει διὰ ἀντικειμενὸν τὸ κλέος καὶ τὴν
εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος του. ὁ δὲ ἐσωτερικὸς τὴν ὁ-
θιὸν δοξμανίαν τινῶν ἀτόλων. Οἱ τῆς Κλείσθους καὶ τῶν
ἄλλων μερῶν θρίαμβοί του, ἐπιβεβαιοῦν τὸν λόγον μας.
Ὁ Ἐκδότης.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς Νήσου Ἀμοργοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Οἱ εὐπειθεῖς κατοικοὶ τῆς νήσου ταύτης καὶ προτιῶ
μάθουν ἐπιστήμως παρὰ τῆς Ἐκτάκτου Επιτροπῆς τὸ μέ-
γεθος τοῦ ἔθνους ὅλου δυστύχημα, βαθεῖαν καὶ ἀπεργραπτον
ἐλπίσιν αἰσθάνθησαν, ἅμα ἔλαβον ἀπλῶς τὴν θλίβουσαν καὶ
τρομακτικὴν εἰδήσιν, τὸσον δὲ περισσότερον ἀπαρηγορή-
ω ἐνυπνήθησαν, ὅσον σταθεροτέρα ἦτον ἡ πρὸς τὴν Σ. Κυβερ-
νησιν πίστις τῶν. Τὸ αἰσθημα τῆς βαρυτάτης λύπης δὲν
ἔχει τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐκυριεύσει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώ-
πων ὅλων πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας, εἰς μεγίστην
ἀπελπισίαν ἐθυθίσθησαν φοβηθέντες τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς
ὁποίους ἦτον καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὑποπέτῃ ἡ ἀθλία
αὐτῶν πατρίς, ἀφοῦ ἔπαυσε τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀγαθὸς καὶ
ἐνάρετος Κυβερνήτης. Εἰς τὰς πράξεις τοῦ μόνου στηρίζον-
τος ἐλπίδας τῶν, αἱ ὁποῖαι πλήρεις σοφίας καὶ πατριωτι-
σμῶν θέλουν αἰώνως ὑπάρχει· αὐτὰς δὲ ἔχουσα ἡ Σ. Διοι-
κητικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς σταθερὸν καὶ ὀρθὸν καὶ ὅσα θέλει
παρηγορήσει τὰς τεθλιμμένας αὐτῶν ψυχὰς, καὶ θέλει
τοῦ προφυλάξει ἀπὸ πάντων εἰς τὰς κρίσεις, ταῦτα περι-
στάσει δυστυχῶς. Ἐπὶ τούτου οἱ εὐσεβάτως ὑποφινόμε-
νοι προσηλόουτιν εἰς τὴν πρωτορινὴν ταύτην τοῦ ἔθνους
Κυβερνησιν τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὑποταγὴν, ὁποῖαν καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ αἰμιήστου Κυβερνήτου αὐτῶν ἔδειξαν,
ἐλπίζοντες ὅτι ὁ ἀληθὴς πατριωτισμὸς, διὰ τοῦ ὁποίου χα-
ρακτηρίζονται τα ἀξιοσεβαστὰ ὑποκείμενα τῆς Σ. Διοι-
κητικῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει ἐμπνεύσει αὐτὰ, ὥστε νὰ κυ-
βερνήσιν τοὺς πολυπαθεῖς, καὶ κινδυνεύοντας ἤδη Ἑλ-
ληνας, μέχρις εὖ ἡ συγκροτηθητομένη Ἐθνικὴ Συνέλευσις
ἀποφασίσῃ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῶν τύχης.

Ἐποσημεϊούμεθα μὲ βαρυτάτον σεβας.

Ἐν Ἀμοργῷ, τὴν 6 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται. Ι. Οικονόμος, Σακελλάριος Πρά-
ξις, Δ. Γιαννακόπουλος, Πρωτόπαπας, Νομικός, Σκενο-
φύλαξ Νομικός, Χαριφύλαξ Παβλάς.

(Ἐπὶ καὶ αἱ λοιπὴν ὑπογραφαὶ τῶν Ἀρ. 100)

Ἡ Δημογεροντία Ἀμοργοῦ συνυπογράφεται μὲ τὸν

μη Καποδίστριας ἡγαυῶτο παρὰ πάντων σεβόμενος ὡς πατὴρ· καὶ ἔτι ὅλος τῆς Πελοποννήσου ὁ λαὸς ἐμακάριζεν, εὐδαιμονίων τὴν Κυβερνήσιν του καὶ τὸ δίκαιον καὶ πατρικὸν τοῦ πολιτεύματος. Ἀναμεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν ταξειδιωτῶν, οἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ μοι ἐκθέσουν τὰ ὑπὲρ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην μου καὶ τοὺς Κιότους Φερῖνον, Γενικὸν Τημάρχη τῆς Γαλλικῆς Στρατιᾶς, Φερριανὸν, Βερν, (de Saint-Vincent) Ἐ. Κηνέτ, τὸν Στρατάρχην Μεζονα, τὸν Κόμητα Ριβοπιέρου, τὸν Μοκέζον Βόφρετ, τὸν Συνταγματάρχην Ἐιδέκ, τὸν Διευθυντὴν Γοσιον καὶ τὸν Βατάντ ἐκ Γενέθης.

Ἡ ἀξιοσέβαστα ταῦτα ὑποκείμενα δὲν θέλουν, νομίζω, ἀνολογήσει εἰς τὰς ἐκθέσεις μου ὥς ἔλθουν ἤδη οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυβερνήτου, ὥς μὲ δεῖξουν ἕνα μόνον ξένον (λέγω δὲ ξένον καὶ ὄχι Ἕλληνα, διότι οὗτοι ἔχουν πάθη καὶ διαιρέσεις) ὅστις νὰ ἐταξείδευσεν εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς Ἑλλάδος, ὑπερασπιζόμενον τὰ τῶν δύνω ἐπιστολῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀποκρίνομαι.

Ἰκαναὶ ἀκριβεῖς καὶ ἀλάνθαστοι περὶ τοῦ πολιτεύματος τοῦ Κυβερνήτου περιγραφαὶ εἶναι εἰς χειράς μου· ταύτας θέλω καθυποβάλλει εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλληνικὴν Ἐταιρίαν τῶν Παρισίων, ἥτις, πέποιθα, θέλει τάχιον τὰς δημοσιεύσει. Ὁφειλομένη, ἂν καὶ μικρὰ, εἶναι ἡ ἀπόδοσις αὕτη εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀξιοθαυμάστου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἐστερήθη διὰ ἐπαράτου δολοφονίας. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν λεπτομερῶν τούτων ἐκθέσεων θέλει πείσει, δὲν ἀπατῶμαι, καὶ τὸν πλέον ἰσχυρογνώμονα, ὅτι ὁ Κυβερνήτης εἰσαῆεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅλα τὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα βραδύτερα ἐμελλον νὰ τὴν δέσουν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, καὶ θέλει κρίνει μετὰ ταῦτα, ἂν δικαίως ἐγκωμιάσα τσαῦτα προτεγήματα εὐφυνίας καὶ ἀρετῆς ἐνός ἀξίου ἀνδρός.

Δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπήσω καὶ τὰ κατ' ἐμοῦ τοῦ Κ. Ἀργυροπούλου. « Δὲν ἐγνώρισα, λέγει οὗτος, τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ διὰ τῆς μετὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀνταποκρίσεώς μου ». Αἶψας συκοφαντίας ταύτας δημοσιεύσασαι Ἐφημ., εἶπον ἐπίσης, μολοντί μέ τινα συμπάθειαν περὶ ἐμοῦ, « ὅτι ἡ εἰλικρίκεια τοῦ ἀξιότιμου φιλέλλητος εἶναι γνωστὴ βέβαια εἰς τὸν καθένα· ἀλλὰ περὶ τῆς διασαφήσεως τῶν ἰδεῶν ἔνυ πρέπει νὰ ἀμφισβιάλλωμεν. »

Ἴδου ἡ παρατήρησίς μου. Ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος διέτριβε πάντοτε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας, καὶ δὲν εἶναι εἰμὴ σχεδὸν δεκατέσσαρες μῆνες, ἀφ' οὗ διέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου μόλις τρεῖς ἢ τέσσαρες μῆνας διέτριψεν. Οἱ εἰς τὰς ἑφημερίδας τῆς Συνταγματικῆς καὶ τοῦ Ταχυδρομίου γράψαντες Ἕλληνες, εἶναι νέοι, 18 ἢ 25 χρόνων. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην βλαστάνει νὰ τὸ τῆς τιμῆς καὶ γενναιοψυχίας αἶσθημα, τὴν λείπει ὁμως συ-

χνάκεις ἢ ἐμπειρία· ὅθεν καὶ κρίνει πάντοτε μὲ παθητικὴν ὁρμὴν. Θέλει φθάσει καιρὸς, καὶ ἔχω τὴν πεποιθήσιν, καθ' ὃν οἱ νέοι οὗτοι θέλουν λυπεῖσθαι ἐν ἑαυτοῖς, διὰ τὰς κατηγορίας, τὰς ἐκείας ἐξέμεσαν· νομίζω ὅτι κάλλιον τῶν Κυρίων τούτων γνωρίζω τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου.

Ἀπὸ χρόνων, πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Κόμητος Καποδίστρια εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνησχολούμην ἐξαιρέτως περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, εἶχα ἐγκαίρους ἐκ τοῦ τόπου τούτου πληροφορίας καὶ συνεχῆ ἀλληλογραφίαν μὲ πλειότερους ξένους, καὶ Ἕλληνας· ὡς μέλος ὅλων σχεδὸν τῶν ἐταιρειῶν, οἱ περισσότεροι τῶν περιηγητῶν, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, μ' ἔκαμον ἱκανὰς ἐκθέσεις. Εἶμαι λοιπὸν διὰ ταῦτα εἰς τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς ἀκριβεστάτας καὶ λεπτομερεστάτας γνώσεις.

Ἡ ἐπιστολή μου αὕτη, εἶναι βέβαια πολλὰ διεξοδική, ἂν καὶ ἐν μέρει, πᾶν ὅ,τι τιμᾷ τὸν Κυβερνήτην, ἀνέφεραν, θέλω λοιπὸν εἰς τὸ προτεχέστερον τῆς Ἐφημερίδος σας φύλλον ἀπαντῆσαι κατὰ τῶν ἄλλων συκοφαντιῶν. Θέλω ἐκθέσει νέας λεπτομερείας καὶ διάφορα τεμάχια ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ἀλληλογραφίας μου. Πᾶν ὅ,τι διαθρυλλεῖ τὸν Κυβερνήτην, ὠφελεῖ τὴν Ἑλλάδα· ἐγκωμιάζω τούτον, ἐγκωμιάζω τὸ ἔθνος του, διὰ τὸ ὁποῖον ἐβυστιάσθη· ἀναφέρω ὅ,τι ἔλεγε περὶ τούτου, θέλει ἰδεῖ ἕκαστος, τὰ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἀκόμη ἄξιον τῆς συμπαθείας τῶν παλαιῶν του φίλων, καὶ ὅτι τὸ πρᾶχθὲν ἔγκλημα θέλει νομίζεται πάντοτε τὸ πλέον θδελυκτὸν καὶ ἀποστρέψαιον. Ὑγίαινε.

Ε. Γ. ΕΥΝΑΡΔΟΣ

Ὁ διάσημος οὗτος ἀνὴρ κάμνει καὶ ἵνα προσθήκῃ εἰς τὴν ἐπιστολήν του ταύτην, ἐπιβεβαιῶν τοὺς λόγους του μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Στρατηγοῦ Σνεηδέρου, (ἴσα Γεν. Ἐφ. ἀρ. 89.) ἀλλὰ δὲν περιερίζεται καὶ εἰς ταύτην. Παρακαλιῶν ἔχει ὀλόκληρον τεμάχιον ἐπιστολῆς φίλου του ἐκ Ναυπλίου περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ φειμνήστου Κυβερνήτου· ἀφελῶς καὶ ἀπαράλλακτα περιλαμβάνει τὸ τεμάχιον τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· συμβάλλει καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ διὰ τὸ ἀνέλπιστον ἀνοσιούργημα. Τελειώνει τέλος ὁ Κ. Εὐνάρδος μετὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας λόγους. α Κατηγορεῖται ὡς τυραννος, ὅστις ἤτο ἀπεναντίας ὁ ἐχθρὸς τῶν τυραννίσκων· ἡ μόνη βασανίζουσα αὐτὸν φρονίσις ἤτο ἡ περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐνδεῶν, καὶ ὁ τρόπος δὲ οὗ νὰ χαίρωνται τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν. »

Ὁ Στρατηγὸς Σνεηδὲρος εἶπε περισσύτερα τῆς ἐπιστολῆς μου, διὰ τῶν λέξεων του τοῦτον.

« Ἡ ἀριστοκρατία τὸν ἐθανάτωσεν, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, προνόμια μὲν ὑπὲρ ἑαυτῆς ποθοῦσα, καταδυναστείαν δὲ διὰ τὸν λαόν. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΣΗΝΟΝ

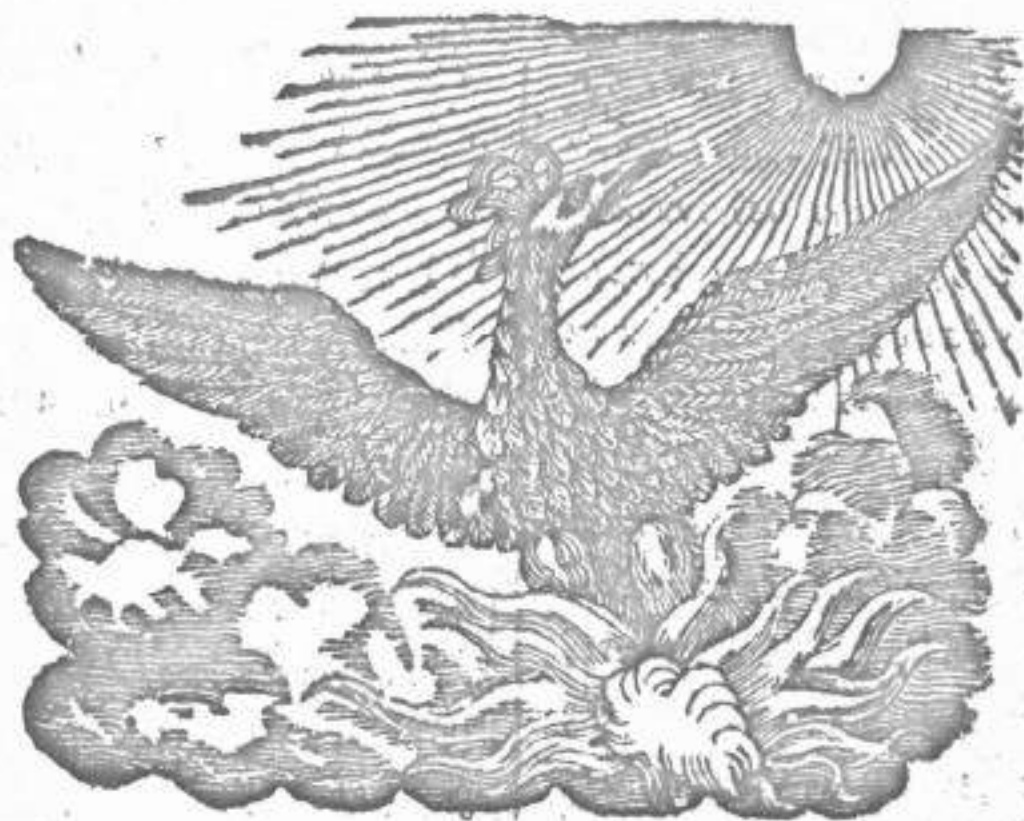
Ἀριθ. 97.

Ἔτους ΣΤ΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ.

Ετησία Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὴ ἐν τῇ
Γραφείᾳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Κα-
ταστάσι τοῦ Ταχυδρομείου.

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου. 22 Δεκεμβρίου.

Δὲν διατάζομεν, ὅτι τὸ ἔθνος ὅλον ἀνυπόμονον νὰ μάθῃ ἀκριβῶς τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Πληρεξούσιοι του μετέβησαν εἰς Ναύπλιον, θέλει ἀπαλλαχθῇ διὰ τῆς ἐπομένης ἐκθέσεως τῶν ἐν Ἀργεῖ συμβάντων κατὰ τὴν 9 καὶ 11 τρέχοντος, ἐκ τῶν ὅσα ψευδὴς φήμῃ καὶ φίλοι τῆς ταρχῆς προλαβόντες ἴσως ἐζωγράψισαν μὲ τῆς ἀπάτης τὰ χρώματα.

Συναχθέντες ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν οἱ νόμιμοι Πληρεξούσιοι, κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, εἰς Ἀργος, ἤρχισαν νὰ συσκιεθοῦν περὶ τῶν τοσοῦτον ἐμβριθῶν ὑποθέσεων, καὶ τῆς κρισιμωτάτης περιστάσεως τοῦ ἔθνους τῶν.

Τὴν 7 τοῦ Δεκεμβρίου ἦτο ἡ ἡμέρα τοῦ κατὰ τὴν τάξιν ὅρκου καὶ εἰς τὴν 8 προέλαβον ἀμέσως οἱ Πληρεξούσιοι τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἀπῆτει, χωρὶς στιγμιαίας ἀναβολῆς, τὴν σύστασιν τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἐψηφισαν ὁμοθυμαδὸν Πρόεδρον προσωρινῶς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸν ἀξίον ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Κόμητα Κύριον Δύγουστινον Δ. Καποδίστριαν.

Ἄνδρες ραδιοῦργοι καὶ ταραξίαι, οἱ ὁποῖοι προπολλοὺ ἤδη ἐπροσπῆχον ὑπὸ διαφόρους προφάσεις παρασύροντες καὶ τινας ἠπατημένους νὰ σπεύρουν τὴν δικίρεσιν, πάντοτε φίλοι τῆς ἀναρχίας καὶ ἰδιοτελείας, ἐφάνησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Σ. ταύτης ἔθν. Συνελεύσεως, μὲ τὸ ξίφος καὶ τὸ πῦρ εἰς τὰς χεῖρας νὰ καταδαφίσουν οἱ ἀλιτήριοι, πρὸς χάριν τῶν παθῶν των, τὴν πολυπαθῆ Ἑλλάδα.

Ἡ Σ. Συνέλευσις διδαχθεῖσα ἀπὸ τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος, καὶ προαισθανομένη τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἐνῷ μάλιστα ἔδολεπεν, ὅτε ὁδηγοὶ καὶ πρῶτα ὄργανα τῶν ραδιοῦργων ἦσαν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες καὶ ἄλλοτε ὑπῆρξαν αὐτοῦργοι τῶν συμφορῶν τῆς πατρίδος, ἀπεφάσισε τὸ πρῶτ' τῆς 9 νὰ μεταβῇ διὰ τὸ ἀσφαλὲς καὶ πρὸς ὥραν εἰς Ναύπλιον, ἵνα ἐν

ἡσυχίᾳ καὶ ἀπαρهبιάστως ἐξακολουθήσῃ τὰς περισπουδάστους ἐργασίας τῆς.

Ὅ,τι δὲ προεῖδεν ἡ Σ. Συνέλευσις, μετ' ὀλίγον συνέβη εἰς Ἀργος. Ὁ Θ. Γρίβας, μολὶς φθάσας εἰς Ἀργος, ἤρχισε στρατολογῶν νὰ δείξῃ τὰ σχέδια τῶν ὁποίων εἶχε φρονημάτων, καὶ ἀφ' οὗτο ἐφάνη, πρῶτος οὗτος ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολεμικὴν σύγκρουσιν τολμήσας νὰ στείλῃ ἐνόπλους ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πρῶτον δραπέτευσαντος ἀξίωματικοῦ Δράμαλη (ὅστις καταπατήσας τὰς ὑγειονομικὰς προφυλάξεις ἐπανῆλθεν κρυφίως εἰς Ἀργος) διὰ νὰ καταλάβῃ στρατιωτικῶς τὴν θέσιν τῆς οἰκίας τοῦ Ἐκατοντάρχου Φαρμάκη ὀλίγον ἀπέχουσαν ἀπὸ τοῦ καταλύματος τοῦ Φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως. Διὰ τῆς δραστηριότητος τοῦ ἀξίου τούτου Ἀρχηγοῦ Κ. Τσαβέλλα, ἀπεβλήθησαν ἄνευ τῆς χρήσεως τῶν ὁπλῶν ἐκ τῆς εἰρημένης οἰκίας οἱ διαληφθέντες ἐνοπλοὶ ἀλλὰ ἔως πεντήκοντα ἕτεροι ὅμοιοι των ἐπίτηδες, ὡς φαίνεται, διεσπαρμένοι εἰς τὰ πλησίον καφφενεῖα, ἔδραμον εὐθὺς ξιφῆρεις πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ ἰδόντες τοὺς ὁμόφρονάς των ἤδη διωγμένους, ἤρχισαν τὴν σύγκρουσιν, πυροβολήσαντες πρῶτον ἐνὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ τοῦ Λοχαγοῦ Λάμπρου Τσαβέλλα. Κατὰ τοῦτο τὸ σημεῖον ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἀνῆλθεν ἐντὸς τῆς πόλεως ὁ ἀμφοτέρωθεν πυροβολισμός. Ἡ Κυβέρνησις ἄγρυπνος πάντοτε νὰ περιτέλλῃ ὅσον τάχιον τὴν κακουργίαν, ἐμεταίωτε τὰ ὀλέθρια τῶν ὁπαδῶν τῆς σχέδια· ὅθεν καὶ ἀποτυχόντες οὗτοι ἐξητήσαντο τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰρηνεύσωσι τὰ πράγματα. Ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἀπέβαλεν, ἐν καὶ διατάζουσα, τὴν πρότασιν των· πλὴν ἐδέχθη ταύτην ἐπὶ συμφωνίᾳ, νὰ ἀπέλθουν ἅπαντες οἱ αὐτοῦργοι καὶ συνέργοι τῆς ταρχῆς ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὰ ἴδια, μέχρις οὗ περὶ τούτων ἀποφασίσῃ ἡ Συνέλευσις τὰ δέοντα. Ἡ ἐπικεῖα αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ὑπελήφθη παρὰ τῶν κακούργων ὡς ἐπιτυχία τῆς πρὸς ταύτην ἀπάτης των. Εἶχεν ἤδη παρέλθῃ ἡ δοθεῖσα περὶ τῆς